

Aké sú podľa vás najčastejšie chyby, ktoré rodičia robia?

Je maličký, pani učiteľka, on je maličký – to je veta, ktorú najčastejšie počujeme a deti to potom preberajú aj do svojej reči a radi tým argumentujú. Deti sú v tomto veku veľmi vnímavé. Aj pri obliekaní nám rodičia často hovoria, že to deti nezvládnu, treba si ale uvedomiť, že už nie sú „maličkí“, už sú „škôlkári“. Dieťa, ktoré ide do kolektívu - škôlky, by už toto všetko, s malou pomocou, malo zvládnuť. Mám pocit, že rodičia dieťaťu všetko veľmi uľahčujú a radšej urobia všetko za dieťa, aby sa ono nemuselo namáhať.

Takže máte pocit, že mamy robia deťom tak trochu slúžky?

Neskutočne, a potom ich vlastné deti doslova tyranizujú. Deti veľa vecí odpozerajú a potom to vedú v danej chvíli využiť. Ja tomu hovorím, že tá ľahká cesta, je cesta do „pekla“. Lebo dieťa nemusí nič a keď už niečo aj musí urobiť, je to preňho ťažké. Dieťa si potom neverí je frustrované, bojí sa neúspechu aj v ostatných činnostiach. Ale to je vlastne tá príprava na život. Lebo aký je život? Dieťa to má neskôr aj v škole oveľa ľahšie, ak je pripravené a samostatné.

Učiteľkou ste už dlhé roky, ak porovnáte generáciu detí predtým a tú dnešnú, v čom sú iné?

Zmenilo sa to v tom, že deti v „minulosti“ - myslím tým minulosť nedávnu, boli na škôlku viac pripravené. Možno aj tým, že technika nebola tak ďaleko, neboli mobily, televízia neponúkala taký pestrý výber programov. Mnohé nevhodné pre deti. Rodičia boli viac s deťmi, chodili viac von do prírody, robili všetko spolu, deti pomáhali mame v domácnosti, mama zapájala dieťa do chodu rodiny. V minulosti mali rodičia deti viac pri sebe. ...Stačilo málo. Ísť do lesa hľadať huby, opekať, ľudia boli družnejší. To, že sa teraz zatvárame viac doma, má dopad aj na deti. Tie sú obzérnejšie, nechce sa im už ani hýbať, ani sa inak realizovať. Pre mamu je jednoduchšie zapnúť televízor a dieťa pozerá aj tri hodiny. Keď príde otec, ten mu dá zasa do ruky tablet. Deti v minulosti boli aj v samoobslužných činnostiach šikovnejšie, teraz sú lenivejšie a pohodlnejšie. Vozíme deti autom, a pritom je pre dieťa cesta do škôlky osoznejšia. Má možnosť vnímať realitu vďaka seba. Ak aj rodičia nemajú čas ísť ráno bez auta každý deň, nech si vyhradí v týždni deň, v ktorom sa dá táto cesta zrealizovať. Aj jedlo si deti viac vážili, dnes majú všetkého dostatok a aj tak sú vyberavé.

Deti a choroby. Patria choré deti do škôlky? Ako to vnímate vy?

Určite nie! Ja viem, rodičia to nemajú jednoduché, vo firmách na nich zamestnávateľia tlačia, aby podávali výkony, na druhej strane, choré dieťa do škôlky nepatrí. Samozrejme, je rozdiel medzi alergickým soplíkom alebo soplíkom po chorobe, ale dieťa, ktoré je preukázateľne choré, necíti sa dobre, kašle pri hrách, spánku, do kolektívu nepatrí.

Ako je možné, že sú dnes deti v škôlkach neustále choré? Niektorí lekári tvrdia, že v minulosti toľko chorých detí nebolo?

Podľa mňa je to životným štýlom. Deti majú menej pohybu a tým sú chorľavejšie. Príde dieťa do kolektívu, kde sa stretne s „bacilmi“ a choroba je na svete. Mám pocit, že niektorí rodičia držia deti až v prílišnej sterilite, niekedy je možno dobré nechať dieťa, aby si zobralo jablko, ktoré mu spadlo na zem. Tým, že sú deti v prehnanej sterilite, ich imunita je slabšia a ihneď sú choré. Deti sú viac vystresovanejšie a od toho sa odvíja aj ich zdravotný stav.

Čo by ste na záver odkázali rodičom?

Rodičom by som určite odkázala, aby sa viac venovali svojim deťom. Aby to nebrali tak, že mám dieťa, splnil som si povinnosť, mám ho v zlatej klietke. Kto chce budovať kariéru, nech sa venuje kariére, lebo síce sa hovorí, že dieťa nie je prekážka, ale niečo treba obetovať. Keď chcete, aby dieťa napredovalo, aby z neho vyrástol slušný človek, aby sa vedel zaradiť do spoločnosti, aby vedelo komunikovať s ľuďmi, tak sa mu treba venovať. Deťom netreba veľa, stačí byť s nimi, ukazovať im bežný všedný život. Veľa, veľa sa s deťmi rozprávajte a hlavne sa s nimi hrajte. Netreba im drahé krúžky, treba im dopriať pobyt na čerstvom vzduchu, vyhrať sa s kamarátmi a dopriať im pekné detstvo, dopriať im hry, lebo hrou sa dieťa naučí najviac vnímať a uvedomovať si realitu vďaka seba.

Zdroj: www.najmama.aktuality.sk, Miroslava Zahatlanová

Poverello

45

2019

XIII. ročník

3. novembra 2019

TRIDSIA TA PRVÁ NEDEĽA
CEZ ROK

Resp.: Oslavovať ťa chcem naveky, Bože, môj kráľ.

„Mám bratranca, volá sa John. Svojho času býval tak trochu postrachom. Pokiaľ sa práve neopieral o bar v ragbyovom klube, určite sa zaoberal tým istým cvičením vo volejbalovom bare. Nadmieru pil, nepretržite fajčil a spravidla neskoro do noci hral hazardné hry. A veľmi sa zadlžil.“

Matka ho doma celé dni nevidela. Netušila, kde spal, a už vôbec nie s kým. Zvyšok rodiny mal strach skôr o ňu než o Johnyho. Celá rodina bola s ním pohádaná. Scény a neustále konflikty boli na dennom poriadku, raz sa dokonca dostal do roztržky aj so svojím otcom. Spolu s ostatnými som sa pokúsil priviesť ho k rozumu, ale nikam to nevedlo. Keď sme to už všetci vzdali, veci sa náhle dramaticky zmenili - alebo aspoň tak to hovorí Johnyho matka, moja teta.

Radikálna zmena

Prežil niečo na spôsob radikálnej konverzie, akoby zasiahol anjel svetla alebo mu niečo ťažké padlo na hlavu. Teta spočiatku nevedela, čo si má myslieť, vôbec tomu nemohla prísť na koreň. Až po niekoľkých týždňoch John priviedol domov kórejskú zdravotnú sestru, s ktorou sa zoznámil na nejakej oslave. Volala sa Nina. Johny bol do nej beznádejne zamilovaný a navyše sa rozhodli, že sa vezmú. Za normálnych okolností by teta vzniesla tisíc námietok, racionálnych i iracionálnych, no teraz bola taká nadšená zmenou, ktorá sa stala s jej synom, a taká vďačná dievčaťu, ktoré to všetko spôsobilo, že im okamžite dala svoje požehnanie.

Predtým som bol presvedčený, že z

Johna sa stal skutočný alkoholik a považoval som ho za stratový prípad. Jednou vecou som si dodnes istý - sám od seba svoj životný štýl zmeniť nemohol, lebo veci sa mu už vymkli z rúk, zašiel príliš ďaleko. On však nielenže zanechal pitie a karty, ale prestal dokonca aj fajčiť. Splatil všetky svoje dlhy a začal šetriť na splatenie úveru. Stal sa z neho nový človek. Spory, výčitky a hádky ho nemohli zmeniť, varovania a vyhrážky takisto nie. Apelovať zdravým rozumom na jeho lepšie ja alebo sa domáhať ohľadov na jeho matku bolo stratou času a nevedlo nikam. Nakoniec ho zachránila jediná vec: láska. Láska drobnučkej kórejskej sestričky Niny. Odvtedy uplynulo už 24 rokov. Na budúci rok oslávia 25. výročie svadby.” Toľko z románu Pustovník od Davida Torkingtona.

Evanjelium nám ukazuje, ako sa niečo podobné stalo Zachejovi, a sľubuje nám, že sa to môže stať aj nám, ak sa poddáme Božej láske tak ako on. Nič nie je dôležitejšie než Božia láska, pretože len ona dokáže zásadne a natrvalo zmeniť ľudskú bytosť k lepšiemu.

- prevzaté-

Liturgický program na 31. týždeň v období cez rok

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ČAS	ÚMYSEL
Po 4. 11.	KAROL BOROMEJSKÝ, BISKUP <i>Spomienka</i> Rim 11,29-36; Ž 69; Lk 14,2-14	6.30	+ Andrej a Božena
		18.00	+ Michal a Mária
Ut 5. 11.	FÉRIA Rim 12,5-16a; Ž 131; Lk 14,15-24	6.30	+ Michal a Irena
		18.00	+ Michal
St 6. 11.	FÉRIA Rim 13,8-10; Ž 112; Lk 14,25-33	6.30	+ Jozef a Helena
		18.00	+ Anton a Mária / <i>deti</i> /
Št 7. 11.	FÉRIA Rim 14,7-12; Ž 27; Lk 15,1-10	6.30	+ Mária a Michal
		18.00	+ Štefan
Pi 8. 11.	FÉRIA Rim 15,14-21; Ž 98; Lk 16,1-8	6.30	ZBP Juraj a Renáta
		18.00	+ Denisa a Jozef / <i>birm.</i> /
So 9. 11.	VÝROČIE POSVIACKY LATERÁNSKEJ BAZILIKY <i>Sviatok</i> Ez 47,1-2.8-9.12; Ž 46; Jn 2,13-22	7.00	+ Anna
		18.00	+ Pavol
Ne 10. 11.	TRIDSIATA DRUHÁ NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ 2 Mach 7,1-2.9-14; Ž 17 2 Sol 2,16-3,5; Lk 20,27-38	8.00	ZBP Nikodém (80 r. života)
		9.30	+ Cecília a Jozef
		11.00	+ Mária a Karol
		18.30	ZBP Ján

Filiálky	Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
VT Dlhé	17.00!		18.00		18.00		9.30
Rod. oblasť							11.00

Lektori na budúcu nedeľu, 10. 11. 2019:

Sobota - vigília	8.00	9.30	11.00	18.30
Josipčuk, Sabolová	Smolej, Smolejová	Demčák, Fecenkova	Vaterka, Vaterková	Benčo, Sinčáková

Oznamy

1. Na upratovanie kostola k nasledujúcej nedeli prosíme rodiny **Drábovú, Ištokovú a Hrehovú**. Zároveň vyslovujeme vďaka rodinám, ktoré upratovali kostol k dnešnej nedeli.

2. Na potreby kostola darovala bohužnáma rodina 50,-€. Úprimné Pán Boh zaplať.

3. V utorok po večernej sv. omši bude **Biblické stretnutie** na fare.

4. Do pozornosti dávame možnosť získať **úplné odpustky pre duše v očistci**. Túto možnosť máme do 8. novembra. Podmienkou je návšteva cintorína, stav posväcujúcej milosti a prijatie eucharistie. Preto vás pozývame k častejšej účasti na sv. omši práve v tomto týždni.

5. Dnes pre Prvá nedeľa v mesiaci November. Popoludní o 14.30 hod. bude vo farskom kostole odprosujúca pobožnosť pred Sviatosťou Oltárnou. Na filiálke Dlhé bude po sv. omši.

6. Vo štvrtok o 16:00 bude **úvodné stretnutie miništrantov**. Sú pozvaní všetci miništranti, aj tí, ktorí majú záujem o túto službu. Stretneme sa v kostole.

7. Začiatkom nasledujúceho týždňa by sa mali začať piecť vianočné **oblátky**. Zatiaľ je napísaných v zozname pre túto službu menej žien, ako predošlý rok. Preto vás prosíme, aby ste sa zapísali aj ďalší, ktorí ste doma a pomohli v tejto službe farnosti. Vďaka za pochopenie a vašu obetu.

Svätý Karol Boromejský, biskup

Pôvod mena z latinčiny : carolus – drahučký, zo staronemeckého : karl, charal, car – rytier, slobodný človek. Narodil sa na zámku Arona v roku 1538. Štúdiá ukončil na univerzite v Pávii, kde získal doktorát oboch práv (1559). Bol znalcom umenia. Ako 23-ročný bol menovaný za kardinála a arcibiskupa Milána. Kňazské i biskupské svätenia prijal o dva roky.

Po nečakanej smrti brata zintenzívnil život plný nábožnosti a askézy. V spolupráci so svojim strýkom pápežom Piom IV. uvádzal do života myšlienky reformného Tridentského koncilu, zaviedol ich do svojej diecézy, ktorú osobne vizitoval. Založil jeden z prvých seminárov v Cirkvi. Bol štedrý k chudobným, sám žil veľmi skromne. Počas nákazy v Miláne roku 1576 pomáhal chorým a rozdal všetko, dokonca vlastné lôžko.

Zomrel 3. novembra 1584. Jeho posledné slová boli : „Pozri sa, Pane, ja prichádzam!“ Zanechal po sebe bohaté teologické dielo. Beatifikovaný bol v roku 1602, kanonizovaný v roku 1610 pápežom Pavlom V. V ikonografii je zobrazený v kardinálskom klobúku a s biskupskými insígniami, v niektorých prípadoch sa zobrazuje scéna ošetrojúceho kardinála s chorým, ktorý je nakazený morom.

Lucia Horná

Sviatosť manželstva si chcú vyslúžiť:

Ivan Novák a Natália Stovičková

ohlasujú sa prvýkrát.

Lukáš Horský a Viktória Paľková

ohlasujú sa druhýkrát.

Zahrňte týchto mladých do svojich modlitieb.